

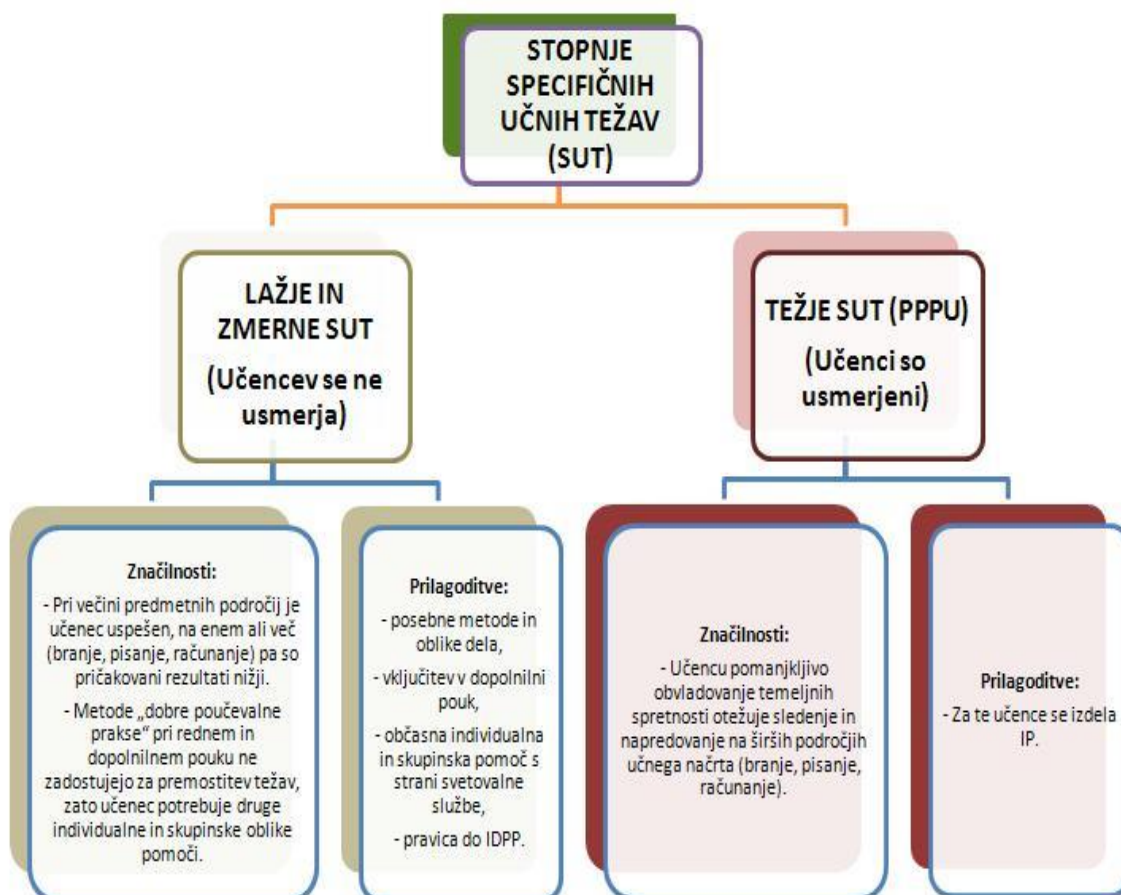
Koncept dela: »UČNE TEŽAVE V OSNOVNI ŠOLI«

Koraki pomoči učencem z učnimi težavami so opredeljeni v dokumentu *Koncept dela: »Učne težave v osnovni šoli«*, ki ga je sprejel Strokovni svet RS za splošno izobraževanje, dne 11. 10. 2007.

Kontinuum pomoči učencem z učnimi težavami *opredeljuje pet osnovnih stopenj pomoči*, saj se učne težave (UT) razvrščajo od enostavnih do zapletenih in lažjih do težjih oblik. Za učence, ki so vključeni v določeno stopnjo pomoči, je potrebno oblikovati zapis pomoči v *obliki »Izvirnega delovnega projekta pomoči (IDPP)«*.

Ta se nanaša na **opredelitev težav** učenca, na **oblike in metode poučevanja**, potrebne **prilagoditve** za učenca, **izvajalce** pomoči, **način** ugotavljanja **učenčevega napredka in cilje**, ki naj bi jih učenec dosegel ob koncu šolskega leta.

IDPP zahteva **soustvarjanje vseh udeležencev** v procesu poučevanja, vanj pa je potrebno že od začetka in na vseh stopnjah pomoči **vključiti tudi starše** učenca, saj imajo **posamezniki** pri učenju **bistveno večje težave kot vrstniki**.

ZAPOREDJE KORAKOV PRI DELU Z UČENCI Z UČNIMI TEŽAVAMI

1. Zaznavanje - prepoznavanje učnih težav

Poteka na osnovi opažanj o učenčevem delu/pogovorov učiteljev, staršev, drugih strokovnih delavcev z izmenjavo informacij s svetovalno službo, ki z uporabo različnih pripomočkov ugotavlja možno prisotnost učnih težav oz. učenčevo specifiko.

2. Opis učnih težav

Učitelj - razrednik opiše učne težave na osnovi spremljanja učenčevega odzivanja, uspešnosti, napredovanja, zbiranja dokazov znanja. Vključi naslednja področja: motorika, grafomotorika, stanje čutil, zaznavanje (slušno in vidno), orientacija, govor in jezik, šolska znanja (branje, pisanje, računanje), motivacija, miselni procesi, pomnjenje, pozornost, čustveno-socialne spretnosti, močna in šibka področja.

5-stopenjski model pomoči učencem z učnimi težavami vključuje

1. Pomoč učitelja pri pouku, dopolnilnem pouku, v okviru podaljšanega bivanja (PB) in varstva:

Učitelj je navadno prvi, ki odkrije učne težave. Na tej stopnji pomaga učencu pri **delu v razredu in dopolnilnem pouku**. Učencu v nižjih razredih pomaga tudi učitelj v podaljšanem bivanju (PB).

Njegova naloga je, da individualizira oz. diferencira naloge, pripomočke in učne zahteve pri pouku, prilagodi način pridobivanja, preverjanja in ocenjevanja znanja, upošteva časovne prilagoditve ter se po potrebi posvetuje s šolsko svetovalno službo (ŠSD). **Oblike pomoči** se sproti ustrezno **načrtujejo**, beležijo in tekoče **vrednotijo**.

2. Pomoč šolske svetovalne službe in/ali mobilne specialno-pedagoške službe

Če pri učencu kljub pomoči učitelja/učiteljev in omogočenih prilagoditev (naštete pri točki 1) ni napredka, se v projekt pomoči vključi šolska svetovalna služba (ŠSD). Ta opravi **pogovor** z učencem, učitelji in starši ter dopolni oceno učenčevega funkcioniranja, opredeli šibka/močna področja in poskuša odkriti vrsto oz. vzroke učnih težav. Na tej stopnji pomoči se za učenca ustvari **osebna mapa**, dokument, v katerega se vloži IDPP, pisna **poročila učiteljev** o specifikih/delu učenca, pridobi se **pisno soglasje staršev**.

3. Individualna in skupinska pomoč (ISP)

Kadar se učne težave kljub pomoči pri pouku, dopolnilnem pouku, pri podaljšanem bivanju ter pri občasni pomoči svetovalne službe nadaljujejo, se učenca **vkluči v individualno in skupinsko učno pomoč (ISP)**. Na tej stopnji pomoči se izvajalec znova poglubi v učenčeve težave/močna področja in sproti načrtuje delo s potrebnimi prilagoditvami. Učenčev napredek je potrebno **tekoče spremljati in ga vrednotiti**. V tej fazi se že lahko opravijo dodatni diagnostični pregledi (da se pridobi diagnoza) z vključitvijo ustrezne zunanje strokovne ustanove (psiholog, klinični psiholog, pedopsihiater, psihoterapevt, logoped, zdravnik ...).

4. Mnenje in pomoč zunanje strokovne ustanove

Če kljub pomoči na vseh treh stopnjah pomoči učenec **ne napreduje**, šola zaprosi za **dodatno strokovno mnenje** zunanjo ustanovo (svetovalni center, zdravstvena služba, služba za otroško in mladostniško psihiatrijo..). Zunanja ustanova svetuje, **poda smernice staršem, učiteljem oz. šolski svetovalni službi** glede oblik in metod **pri delu z učencem**. Predstavi pa tudi možnost za postopek usmerjanja.

OPOMBA:

Ob zaključku vsake stopnje se izvede:

– evalvacija učenčevega napredka in evalvacija učinkovitosti učne pomoči.

5. POSTOPEK USMERJANJA - PU

Če je strokovno mnenje zunanje ustanove in šole takšno, da učenec z izrazitejšimi specifičnimi učnimi težavami **potrebuje več prilagoditev in pomoči**, šola staršem predlaga izvedbo postopka usmerjanja oz. **ureditev DSP** (dodatne strokovne pomoči in program s prilagojenim izvajanjem in dodatno strokovno pomočjo).

To pomeni, da učenec potrebuje **še več pomoči in prilagoditev**, kot jih je imel do sedaj.

Postopek usmerjanja navadno sprožijo starši v sodelovanju s šolo (ali obratno) in izpolnijo obrazec **»Zahteva za začetek postopka usmerjanja«**. **Dodajo se** zahtevane priloge, kar se posreduje na Zavod RS za šolstvo.

Odločba določa število ur dodatne strokovne pomoči (DSP), vrsto izvajalca, prilagoditve in usmerjenost v eno izmed skupin otrok s posebnimi potrebami.

VIR: internet

